

Det fäst en stad för hvarvets befall
 Att ut skälarnas skifteword sig giva.
 Ej graf, ej kans, ej wall den staden har,
 Men tapprer wän den i sin famn ses lura.
 Gwedd stolta wimpelar swaja i dess hamn;
 Och spetsfjätters höjd wi icke mäta.
 Och Stodhelsen är den stadens namn:
 Der gamla Swedhildes tungafäst.

För Andra Lif-Gardet.

Ring Carl Johans gyllene spira.
 Blå och hwarita blommor sig wira.
 Årfall, wänfall och segerfall
 Gjelleren sitta i höga norren.
 Och med jubel från fjärrfjorden
 Skoper sig: hell Svea! hell!
 Lätt de segerfäner wi bära,
 Som wi kläken och Dräktenfärd
 Skära fäder rounne med ära
 På det blodiga stridens fält.
 Ungen fara nedslår och trofvar
 Måder det be raska blå goshar.
 Stridert: ära och förtjänd
 Zelen är, ehwar wi oss wända;
 Och om farorna mot oss lända,
 Zet dem mäta med swärd i hand.

— 5 —

Men spørjer ewän fjerran från
 Om Swensken än är karl,
 Wi gifwe, med kanoners dån,
 Som fjer, ett tydligt swar.

För Lif-Regementets Husarer.

Hel.: Det rör sig, det swimlar med flögens bryn.
 Hur rörligt! hur lifligt! — hör wapnens gny!
 Till kämpalekar de bjuda.
 De laddriga hästar som vinden fly,
 Och dammet står högt emot himlens fly,
 Och stridstrumpeterna ljuda.
 Och swärden de blänka och kulors dån
 Det höres båd' nära och fjerran från.

Och lustigt wi framila, äfwen wi,
 Ditåt, der trummorna falla.
 Wi skynde båd' kulle och slätt fjerbi;
 De sista wi wilje wäl icke bli
 När de glada stridetroppen falla.
 Wi sätta så lätt öfwer å och bäck
 Och bryte oss fram genom flög och häck.

Så öfwa wi lustigt wår kämpalek.
 Men allwar skalle den blifwa,
 Om fienden kom, med wäld eller swet,
 Och döden sig wisade blodig och blek,
 Att sin brodershelning oss gifwa.
 För äran, för Kungen, sitt land och sin mö,
 Har Swensken ju lärt att strida och dö.

— 6 —

Det, ring Swensken stridetroppen
 Gifwa oss, ring, ring, ring och gny.
 Ingen stridetroppen fienden kullar
 Öfwer stridetroppen segna gny.

Osten för från glansande fjer.
 Kartan brillar sin jubelång.
 Comman glad för utgä fjerpar
 Ut norren ännu en gång.
 Men det och det trummorna ljuda
 Och till kämpalekar de bjuda.
 Ingen blodig fjerde beak
 Gnyet, bortall wi skälarnas stränder,
 För att ryda, med strida händer
 Öfver stridetroppen segna gny.

Hel.: Alla fjerger, wörder fjer!

För Svea Lif-Gardet.

Det minnet med fjerd har wi förden fjer
 Den allfäde fjelleren till fjer;
 Men wera har segren hans rinning höll
 Med lagret från hämswunen till
 På grändar ledar han för den nu,
 Med stridens öls den sig bländar ju
 Och grändar öfrens blod:
 En ljunge fjerar fjerpe glad:
 Fjerar! fjerar! fjerar!
 Måder för wår Kung, wår rög, wår land.
 Zet laga swärd i hand.

— 7 —

Nya Krigsmans-Wisor

för

Östgötha Lif-Grenadierer, Lifgarderne till
 häst och fot, Artilleriet och Lif-
 Regementets Husarer.

— 8 —

Uffingua i lägret på Södngårdsgården 1843.

Carl Johans spira hägnar dem
 I fridens milda skugg.
 O, dröje de i våra hem
 Och i vår fosterbygd!